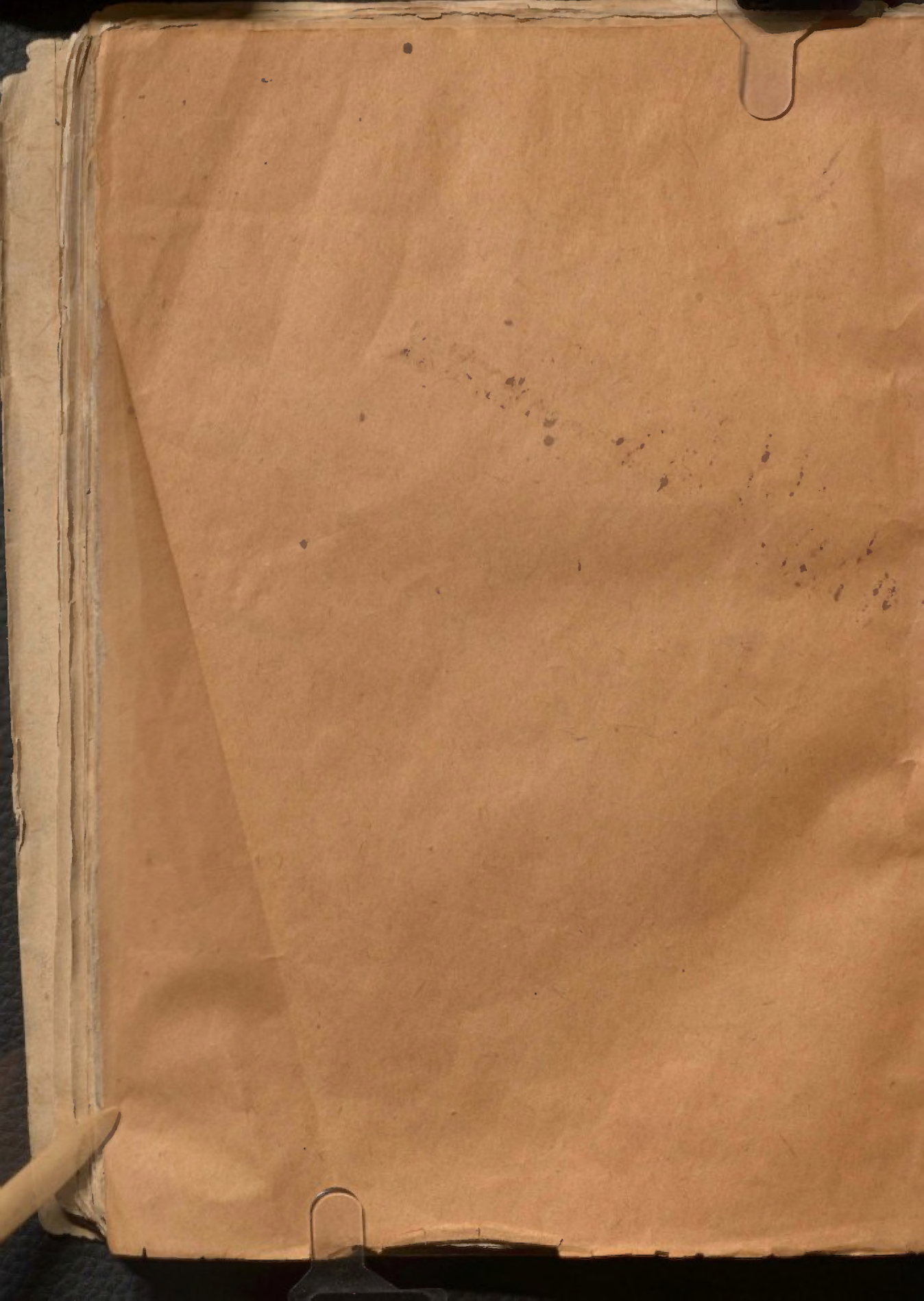
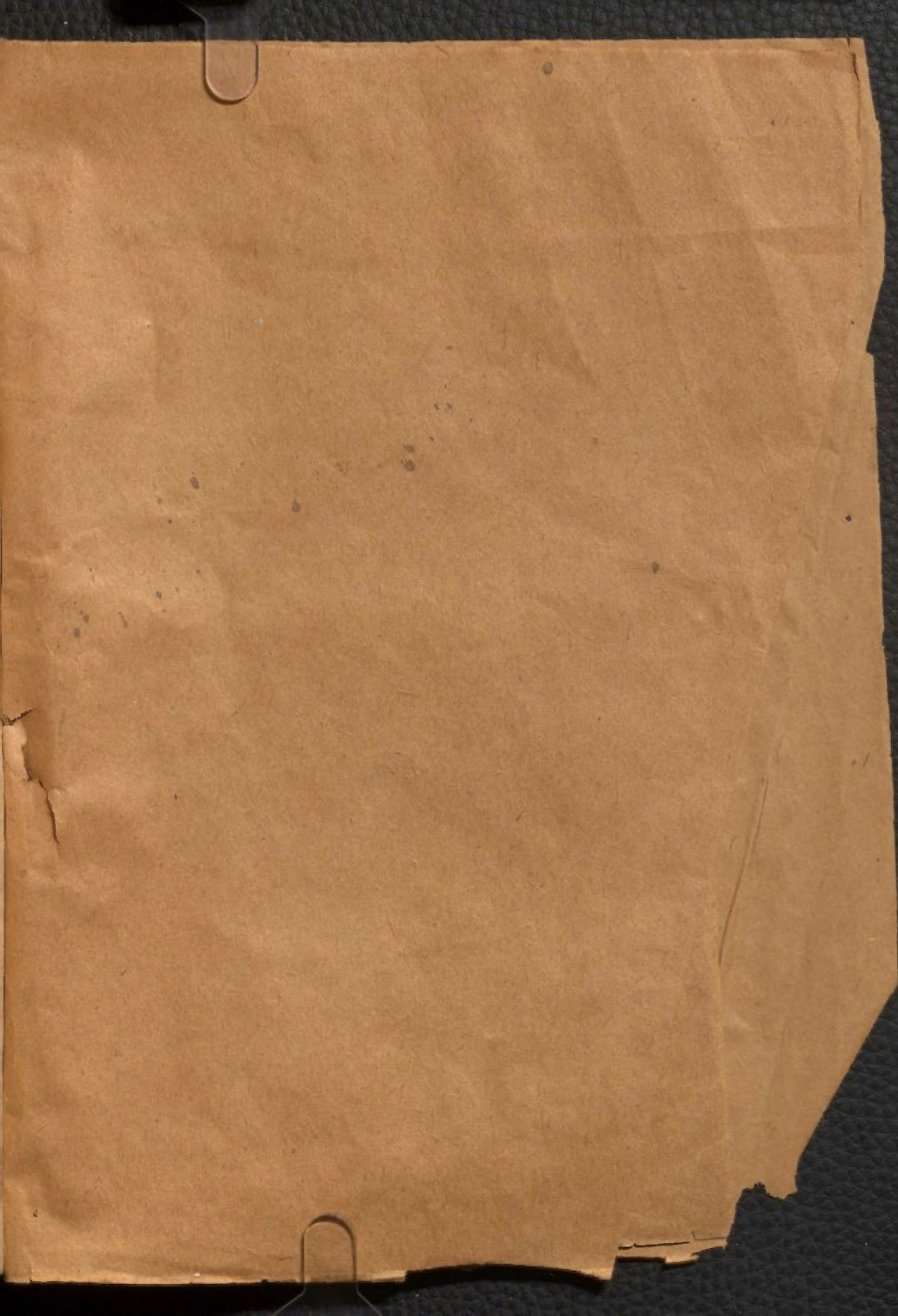

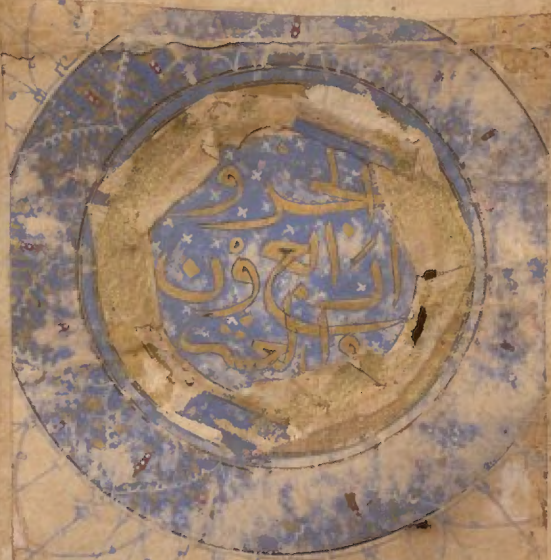
131/4

15351

فَمَنْ أَظْلَمُ مِنْ هَٰذَا

بسیکست پی دادتر ا انکس که

كَذَّبَ عَلَى اللَّهِ

دروغ کوید بر خداوند جل جلاله

وَكَذَّبَ بِالْحَقِّ

دروغ برداردا راستی را لبی تو حیدت و قرانرا

۲
الْحَيَاةُ الْيَسْرَ فِي

جوت بیاملاورا
انیت

جَعَلَهُمْ مَثْوًى لِّكَافٍ

دوین
بازگشت جای
مناکرویکاندا

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ

وانک
بیارد
راستی یغنی تو حیل

وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمْ

و راست گوی دانست اول ایشانند ایشان

أَمْشَوْتَ لَهُمْ مَا يَشَاؤُنَ

بر میگردانند

عَنْهُمْ ذَلِكَ جَزَاءُ

نزد خداوند ایشان پاداش است

أَمْ سَيَبْقَىٰ لِلَّهِ

نیکی بدارد تا که از خدا

أَمْشَوْا الزَّيْبَ عَمَلُوا

پاداش آن کردند و پاداش دهان

أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الزَّيْبِ كَمَا نُوا

مزد ایشان را نیکوترین به چیزی که بودند

يَعْمَلُونَ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ

میکردند نیست خداوند بس

عَبْدَكَ طَوَّعْتُ وَفَوَّضْتُكَ بِالْأَيْتِ مَت

بنده دمی تو ساند ترا با آنکه از

دَفْنِهِ طَوَّعْتُ وَفَوَّضْتُكَ بِاللَّهِ فَمَا لَهُ

جز خداوند و هر که کمره کند خدای بست نیست مراد

مَت هَادٍ مَت يَهْدِيكَ اللَّهُ

از راهنمایی و هر که راه راست نماید خدای

فَمَا لَهُ مَت مُضِلُّ طَوَّعْتُ بِاللَّهِ

بست نیست مراد هیچ کمره کننده ایست خدای

زِيْبِ اِنْتِقَامٍ وَلَيْتَ سَأَلْتَهُمْ

خداوند اصف و ستانده و اگر سوال کنی شان را

مَت خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

که کیست که آفرید آسمانها و زمین

لَيَقُولَنَّ اللَّهُ طَوَّعْتُ اَفَرَايْتُمْ

خداوند آفرید بگوئی ایست چه می بینید

بَعْدُ

از جمله عابد
در پادشاهی

آیه
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
۱۳۹

مَا تَدْعُوْنَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

لنچ میخوانند از بجز خدایه

بِضُرِّ هَلْ هُوَ كَاشِفَاتُ

رنجی هستند ایشان برنده

ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ

رنج و ضرر مراورد یا خواهد نمود رحمتی هست

هُوَ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ ط قُلْ

ایشان باز در زندگان رحمت علیضلعند چون عاجز او باشند بگو

حَسْبِيَ اللَّهُ ط عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ

بسند است خدای برو توکل کنند

أَمْ تَتَوَكَّلُونَ قُلْ يَأْقُومِ أَعْمَالُوا

توکل کنندگان بگویی ای گروه من بکنید

عَلَيَّ مَكَانَتَكُمْ إِنِّي عَامِلٌ

بر منمین حال خود که من بند بر حال خود و بر شما
یعنی بکار خود مشغول
مستوفی

فَسَوْفَ تَعْمَلُونَ مِمَّنْ يَأْتِيهِ

بسر زود باشد که یا بیند آنک بیایند بروی

عَذَابٌ يَخْزِيهِ وَتَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ

عقوبتی که خوار کند او را دنیا و فرود آید بروی عقوبتی

مُقِيمٌ إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ

جاودانه که ما فرستادیم بر تو بولج میروم و انزل

لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ مِمَّنْ اهْتَدَى

برای مردمان بر راستی بر هر که راه یافت

فَلَنَفْسِهِ وَمِمَّنْ ضَلَّ فَاِمَّا

بسر نفع ندارد و هر که گمراه شد بپس نماند سستی که

يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا آتَتْ عَلَيْهِمْ

گم شدن برای خود را بپس تو بر ایشان

بَوَكِيلٍ اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ

بر خداوند استدل جانها

حَيْثُ مَوْتَهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ

بوقت مرگات و آنک نمبود برادر جان

فِي مَنَامِهَا فَيَمْسِكُ الَّتِي

در خواب پس باز دارد آنک

قَضَى عَلَيْهِ الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ

حکم می دهد بر آن عمریک و فرستد یعنی بفرستد آن خواب بیدار شود باز دارد

الْآخِرِ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى لَّهَا

دیگر تا نام برده و یک سستی

فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

در این نشانیهاست مرگ و می را که اندیش کنند

أَمْ اخْتَلَفْتُمْ دُفْعًا لِلَّهِ شُفْعَاءُ

یا بکیرتک از جنت خدای شفیعیان

قُلْ أُولَئِكَ أَلْتُمُوا لَآ إِلَهَ إِلَّا هُوَ

بگو ای محمد ایشان نکر باشند که بآیات اند

شَيْءٌ وَلَا يَعْقِلُونَ قُلْ لِلَّهِ

هیچ چیز نیست و ندانند سجد می کنند بگوئی محمد مراد است

الشَّفَاعَةِ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ

شفاعت همه مراد بادشاهی

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ

اسماها زمین بس سبوی او

تَرْجِعُونَ وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ

بازگردد شما را و چون یاد کنند خدای

فَحَلَّ أَشْهَارُ قُلُوبِ

بیکانگی برسد دلها

الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

انگسازان که روز بازبین

وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ

و اگر نام آنان از جز خدا یاد شود

اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ قُلِ اللَّهُمَّ

همیلاوت سارمان شونند بگوئی محمد ای بابا خدا

فَاطِمَةُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

افینند اسمها وزمینها

عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ

داند نهایی و بیلا توئی حکم کنی

بَيْنَ عِبَارِكٍ وَمَا كَانُوا فِيهِ

میان بدکار خون درلج بودند دروی

يَخْتَلِفُونَ وَلَوِ اتَّخَذَ اللَّهُ

اختلاف میکنند و اگر بدستی مرا نافر که سم و کفر کرد این باطل

مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ

لنج الله زمین است همه و همیلاوت دیگر

مَعَهُ لَا تَفْكَرُ بِهِ مِنْ شَوْءٍ

با او هرآنکه فلا داند بدات الودع

الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَا

عذاب روز قیامت که هیچ ویداشند

لَهُمْ مِمَّا لَدُنَّ اللَّهِ مَالٌ يَكُونُوا

مرايشانرا از خداي ليخ نه بودند

تَحْشِبُونَ وَيَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ

که بندهاشند يعني ليخ نهي ویداشند مرايشانرا بدوها

مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ

ليخ کسب کردند و زود آيد بدشأت

مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

ليخ بودند که بگو افسوس میکردند

فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ

بسجوت برسد مردم را ضرري

رَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلَاهُ نِعْمَةً

بخواند ما را بسجوت بدوهم او را نعمتي

مکتبہ اسلامیہ لاہور

مَنْ قَالَ إِنَّهُ آتِيَةٌ عَلَيْهِ عِلْمٌ

از آن کوی که بداند که برستی که دارد شد علم

بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ

بل آن فتنه دادند و لیکن بسیار ایشان

لَا يَخْلَعُونَ قَدْ قَالُوا الزَّيْتُ

نمی دانند بدستی که گفته اند انا تک

مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا آغَى عَنْهُمْ

پیش ازین بودند پس چه سود نکرد از ایشان

مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ فَاصْبِرْ لَهُمْ

لنچ بودند میکردند پس صبر کن ایشانرا

سَيِّئَاتٍ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا

بدیها لنچ کردند و آنانی که ستم کردند

مِنْ هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ

از ایشان زور نشد ایشانرا بدیها

مَا كَسَبُوا وَمَا هُمْ بِمُحْزِنِينَ

لیخ بگردند و نیتند ایشان عاجز کنندگان

أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ

الله میداند که خدایه فراخ کند

الْأَرْزَاقَ كُلَّ يَوْمٍ بَشَاءً وَتَقْدِيرًا

روزی مره کرل خواهد و تنگ کند و از هر که خواهد

أَنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

که در این نشانیهاست

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ قُلْ يَا عِبَادِ

مهر که و بگویند ای بندگان من

الَّذِينَ اسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا

انانک اسراف کردند بر تنهای خود بشارت نوید میباشید

مِنْ رَحْمَتِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ

رحمت خدایه بدیسی که خدایه

يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ

بیازد کناهات همه که

هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَإِنِّي

اوست امرزنده کناهان بخشنایند و باز کردید

أَتَى رَبِّيكُمْ وَأَسْأَلُهُ هُدًى

مروی خداوند خویش و کردت همدل مراد و بیشتر

قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ

ازات که بیاید شما عذاب پس

لَا تَصْرُوفُ وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ

یاری نکنند شما را و بسروقت کنید این کتاب نیکوید

مَا أَنزَلَ إِلَيْكُم هُدًى رَبِّكُمْ

که فرستاده شد شما از خداوند شما

هَدًى قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ

بیش از آنکه بیاید شما عذاب

بُغْتَهُ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ

ناگهان و شما
بلایانیک یعنی پیش از آنکه

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَا حَسْرَتَا

که گوید
ایه بشما بیانات

عَلَيْ مَا فَرَّطْتُ فِي جَنْبِ

بر
لنح ضایع کردم و تقصیر در حق

اللَّهِ وَأَنْ كُنْتُ مِنَ الْخَافِينَ

خدایم و در حق خلق مینوم
هر اینه از باطل کاران

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي

یا گوید
بلایستی خدای راهم روی مرا

لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ أَوْ تَقُولَ

هر اینه بودی از
برهین کاران یا گوید

حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ

هنگامی که
عذاب دورخ لکر بلایستی

لِي كَرَّةً فَأَكُونُ مِنَ الْخَسِرِينَ

مرا بودی باز کنش بس بودی از برهین کاران

يَلْبَسُ قَلْبًا تُكْ أَيْتُ فَلَا تَتَّ

بیکباری

خداوند تعالی را بدستی بیاطترا ایت ما بر دوع داشت

بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنْ

انرا و کبر کردی و بودی از

الْكَافِرِينَ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ

ناسیاسان روز قیامت

تَرْجِمُ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَيَّ

به بینی تو می آنانک دروغ گفتند بر

اللَّهُ وَجُوهَهُمْ مَسْوَدَةٌ

خدا به رویهای ایشان سیاه کنی

الْبُيُوتِ فِي جَهَنَّمَ مَشْوِي

آبست در دروغ جای باز کنی

لِلنَّاسِ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَبِهِ نَبِيُّ اللَّهِ الَّذِي نَبِيُّ

مکافرانند یعنی هست و نجات دهد خلاصه انانرا که

اتَّقُوا عِقَابَ رَبِّهِمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

بترسیدند بدینج رستند ایشان بسایدا ایشان بقیامت

السُّوءِ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

یعنی بخوبی و نه ایشان اندوهگین گردند

اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ

خلاقه افریننده هر چیز و او

عَلِيٌّ كُلُّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

بر هر چیز نگهبانست مروت

مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

کلیدها آسمانها و زمینها

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ

و آنانکه نکردند بایام خدا

أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ قُلْ

ایشانتک ایشات زیارات بکوی محمد

أَفَعَبَّرَ اللَّهُ بِمَا مَرَّوْنِي أَعْبَدُ إِلَهًا

ایس جرد خدای ایشانتک که بیستم

الْجَاهِلُونَ وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ

نادانات و بدستی وحی کرده شد بتو

وَالْيَ الدِّينِ مِنْ قَبْلِكَ

و بسوی ایااتک بشار تو بود بد

لَيْتَ أَشْرَكَتَ لِيخِيطَ عَمَلُكَ

ایس اینازاری هاینه بنام بشود کار تو

وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

و یاشی تو بدستی از زیات کارات

بِاللَّهِ فَأَعْبُدْ وَكُنْ مِنَ

بک خدایل بیست و بیانی از

الشَّاكِرِينَ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ

سپاس دارند و صفت نکردند خدا را حق

قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا بِقُدْرَتِهِ

صناعت او و زمین با فراخی و طول عرض همه زیر قدرت و تعالی تصرف و است

يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَوَاتُ

روز قیامت و اسماء افراز

مُطَهَّرَاتٌ يَمِينُهُ طَسَنَانَهُ

نوشته شود در قیامت بقدرت و با کسب بی خداوند

وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ وَنُفِخَ

و عالیت و بزرگ است از آنچه کافران اولاد بنا میکنند و دمیده شود

فِي الصُّورِ فَصَحَّتْ مِنْ

در صورت و این یعنی برآمدند از صورتها هر که

فِي السَّمَوَاتِ وَمِنْ فِي

در اسماءهاست و این

الْأَرْضِ الْأَمَّتِ شَاءَ اللَّهُ

زمین است مگر آنکه نخواهد خدا تعالی

ثُمَّ نَفَخَ فِيهِ أَخْرَجَ فَأَآرَاهُمْ

پس دمیده شد در صور باز دیگر پس هدایت ایشان کرد

قِيَامٌ يَنْظُرُونَ وَأَشْرَقَتِ

استیلا شد بیکرانی یعنی خلوهفت استیلا شد بر زمین و از آنجا که

الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ

زمین قیامت بعد از خداوند و نور از آنجا که

الْكِتَابُ وَجِيءَ بِالنَّبِيِّاتِ

نامه ها بدست بندها و آورده شدند پیغمبران علیه السلام تا بر مستند از تبلیغ رسالت

وَالشَّهَادَاتِ وَقَضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ

و حاضر کنند بومنان صلوات تا کوامی و همدان رسالت پیغمبران

وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ وَوُفِّيَتْ

و ایشان ستم گرا نه شوند و تمام داده شود

مکرر

كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهِيَ

هر شیء آنچه کرد و در است

اعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ وَيَسِيقُ الَّذِينَ

دانا بداند بیکفشد و دانده شود انا نم

كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا

کافر شدند سوی دوزخ گروه گروه

حَتَّىٰ إِخْرَجَ أَرْحَامُهَا فَنَحَّشَ أَبْوَابَهَا

تا چون آورد بران کشاده شود درهای آن

وَقَالَ لَهُمْ خُزِّنْهَا لَدِيَّا تَكُمُ

و گویند مرا ایسترا خازن کن ایان آمدند بر شما

رَسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ

پیغامبران از شما بخوانند بر شما آیات

رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ

خداوند شما و ترسانند شمار از رسیدن روز شما

هَذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ عِلْمُهُ

أَنَا كَوْنُهُ أَرَىٰ وَلَيْكُمُ

الْعَذَابُ عَلَى الْكَافِرِينَ قِيلَ

عَذَابٌ كَافِرَانِ كَفْتُهُ نَعُوذُ

ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ

فِيهَا فَبَشِّرْهُم بِذُرِّيَّتِهِمْ

فِيهَا فَبَشِّرْهُم بِذُرِّيَّتِهِمْ

وَيَسْقِ الْذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ

وَيَسْقِ الْذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ

إِلَى الْجَنَّةِ زُرَّارًا حَتَّىٰ إِذَا

سُورَ بِهِمْ سَمِعُوا نَجْدًا مِّنْ

جَاوَاهِرٍ فَتَحَّتْ لَهُمْ

أَبْوَابُهَا

أَقْرَبُ بَرٍّ وَكَشَادَةٍ

وَقَالَ لَهُمْ

وَقَالَ لَهُمْ خُزْنُهَا

وگویند مرایشانرا خازنان آن

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَ

سلام بر شما خوشی باشید پس

دَخَلُوهَا خَالِدِينَ هَ وَقَالُوا

ورایمور در آنجا و جاودانه وگویند

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَرَقْنَا

سپاهی و ستایش می خوریم آنکه کردیم

وَعَذْرَةٌ وَأَوْرَثْنَا الْأَرْضَ

و عذر خود و میراث دادیم زمین

نَتَّبِعُكَ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ

ما پیروی از بهشت انجام خواهیم

فَنَعْمَ أَجْرَ الْعَامِلِينَ

بسی نیکوست مزد عاملان را

وَتَرَامِلَ تِلْكَ حَافِيَةً

و به بینی تو فرستگان را کرد گیرندگان

مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُبْجُونَ

از کرد عرش تبیح میکنند

بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ

بحمد خداوند خود و حکم کرده شود

بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ

شان برایش و گفته شود سپاسش

لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

بر خداوند جهانیان

بسم الله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم خدای مهربان بخشایتک

حَمْدُ تَرْيُكِ الْكِتَابِ مِنْ

اینا الحکم و المآل که فرستاد این قرآن از

اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ غَافِرِ

خدای عزیز داناست بخشنده

الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ

کفای مومنان و بپذیرنده توب

شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ

سخت است عفویت او خدایت قدرت و قوتت

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَصِيرِ

نیست خدایی مگر او جای بازگشت

مَا يَجَارِكُ فِي آيَاتِ اللَّهِ

جلالت نمیشد در آیات خدای و معجزه او

إِلَّا الْإِنْتِ كَفَرُوا فَلَا يَغْرِيكَ

که اما اینست که گویید بس نفوس بد را ترا

تَقْلِبُهُمْ فِي الْبِلَادِ كَذَّبَتْ

گشتن ایشان در شهرها دروغ نرس داشتند

قَبْلَهُمْ قَوْمَ نُوحٍ وَالْأَحْزَابِ

پیش از ایشان قوم نوح و سپاهان یعنی گروهان

مَنْ بَخَلَّهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ

از سر ایشان و قصد کردند هر

أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذَهُ وَجَارِلُهَا

گروهی با پیغمبر خود تا بگیرند او را و جدا کنند

بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ

بباطل تا باطل کنند بدات حق را

فَأَخَذْتَهُمْ فُلَيْفٌ كَأَنَّ عِقَابَ

بسر بگیرتیم ایشانرا بسر چگونه بود عقوبت من

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَةُ

و همچنین

واجب شد

عقوبت

رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا

خداوند تو

بر

انانک

نکر و پند

أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ الَّذِينَ

که ایشان

باشند که

دو رخ آمد

انانک

يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ

بر می دارند

عرش خدا را

و هر که

حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ خَمَلٌ لَهُمْ

بر گرد عرش است

تسبیح میگویند

بسیاس

خداوند خود را

وَلَهُمْ مَنْوُوتٌ بِهِ يَسْتَخْفُونَ

و بر ایشان

بوی باشند

و از سر می خواهند

لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ

مرا آنسان را که

می بیند ای خداوند

فراز رسیدی

كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ

هر چیز را بر رحمت و علم پس بپاورد

لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ

بر آن کسانی که توبه کردند و پیروی کردند راه ترا

وَقَهَّمْ عَذَابَ الْجَهَنَّمَ رَبَّنَا

و نگاهدار از عذاب جهنم ای خداوند

وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ بِعُذْبٍ

و از در ایشان بهشت مقفی

الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ

آنکه وعده کردی ایشانرا و آنانی که صلاح آید

مَنْ آيَاتِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَزَيَّاتِهِمْ

از بزرگواران شان و از زنان شان و فرزندان شان

إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

که تو قوی از همه حکم کننده و نگاهدار شان

السیات

السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ

از بدیها از بدیها
از بدیها از بدیها
از بدیها از بدیها

يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْنَاهُ وَذَلِكَ

روز قیامت پس بدیستی رحمت کردی بروی و اینست

هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ إِنَّ اللَّهَ

او بزرگاری بزرگ بدیستی انانک

كَفَرُوا بِتَارُوتَ طَغَتْ

نکوهند ناکردند شوند که هرینه ختم

اللَّهُ أَكْبَرُ مَنْ مَقْتَلَكُمْ أَنْفُسَكُمْ

خدا بزرگتر از ختم دینتان برتھا و غیبت

إِذْ تَدْعُونَ إِلَى الْإِيمَانِ

جوت خوانند شما را بسوی ایمان

فَتَكْفُرُونَ قَالُوا إِنَّا آمَنَّا

پس کافر شوید گویند ای خداوند ما ایمان داریم

اَشْتَبَيْتْ وَاحْيَيْنَا اَشْتَبَيْتْ

دوبار و زندگ برانید دوبار

فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ اِلٰى

بسر مقرر ملتیم بکناه خود بس هست موی

خُرُوجٍ مِّنْ سَبِيلٍ ذَلِكُمْ يَٰۤاَنَّهُ

بیرون آمدن از رنج را می این بد است یعنی

اِذَا دَعٰى اِلٰهَ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ

چون خواند شاید خود را بیکانگی منکر شوید و دواع

وَاِنْ يُّشْرَكَ بِهِ تَوَمَّنُوْا

و چون ابزاری او را کند بخدای میگردیدند

فَالْحُكْمُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيْرِ

بس حکم مر خدا بر است بزرگ و تعالیست بزرگ تر است از این و او را بزرگ دارند

هُوَ الَّذِیْ یُرِیْکُمْ اٰیَاتِهِ

او است از خدای بقا بد شمار ایات خود را

و تنزل

وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ
رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَن
يُرِيدُ فَإِذَا دَعَا إِلَهَ مَخْلُصِينَ
رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ
يُلْقِي الرِّيحَ مِنْ أَمْرِهُ
عَلَى مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
لِيُنَزِّلَ يَوْمَ الظَّلَامِ
يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُورِ

و فرستد برای شما از آسمان
روزی یعنی باران و بند گیرند مگر کسی که
باز گرداند بخدا پس بخوانند خدا را با خلوص
بر درگاه درجات خداوند عرش است
که بفرستد جبرئیل را از فرمان او
بر هر که خواهد از بندگان خود
تا بیاورد روز قیامت روزی که ایشان

لَهُ الدِّينُ وَالْآخِرَةُ الْكَافِرُونَ

بَارَزُوا لَا تَخَفِ عَلَى اللَّهِ

اشکارا شوند جزا بر شعله نه شوند بر خدای

مِنْهُمْ شَيْءٌ يَكُنْ لِلْمَلِكِ الْيَوْمَ

از ایشان چیزی مراست بپادشاهی امروز

اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ الْيَوْمَ

مخدوم است که یکی است شکند کل جهان را امروز

تَجْزِي كُلَّ نَفْسٍ بِمَا

پادشاه داده هر تنی بر لای

كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ

کسب کرد شد نفع هیچ مستی امروز که

اللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ وَأَنْذِرْهُمْ

خداوند زود شمارش و هشدار بدهم

يَوْمَ الْآزِفَةِ إِذَا الْقُلُوبُ

از روز آید و نزدیک جود دلها

لرزد

لَدَيَّ الْحَنَاجِدِ كَاطْمِئِنَ

نزدیک حلقه‌ها جسور شدگان و غم رسبندگان

مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ

نیاشد مرستی و کاروانا هیچ خویشتناوندی

وَلَا شَفِيعٌ يُطَاعُ يَعْلَمُ خَائِنَةَ

و نه شفاعت خواهی که مطاع بود و بداند خیانت

الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّلُوفُ

چشمها و آنچه پنهان دارد سینهها

وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ

و خدای حکم کند بر راستی این بجات مومنان و هلاک کافران و آنانرا که

يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ

می برستند و میخوانند از جز خدای حکم نکنند و روز قیامت

بِشَيْءٍ طَائِتٍ اللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

نجیز و خدای که خدای اوست شنوا بینا

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ

انهم رويد در زمین

فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ

تا به بینند چگونه بود سرانجام کال

الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا

انانکه بودند پیش از ایشان بودند

هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارًا

ایشان سخت تر از ایشان بقدره و به تها و بسیار بقی

فِي الْأَرْضِ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ

در زمین پس از ایشان خدای

يَذَرُهُمْ وَمَا كَانَتْ لَهُمْ

یگناهان شان و نه بود موانعشان

مَنْ اللَّهُ مِنْ وَاقِعِ ذَلِكَ

از عذاب خدای هیچ که از این عذاب بداند بود

ما بعد

بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ

برستی که بودند بیامزدشان بیعامرات

بِالْبَيِّنَاتِ فَلَكَرُوا فَأَخَذَهُمْ

بجتهای برکافشیدن پس گرفت ایشانرا

اللَّهُ أَنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ

خدا که اوست قوی وقادر سخت است عقوبت او

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا

و بزرستی که فرستادم موسی را آیات و معجزات

وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ

و محبتی بیدل سوری فرعون

وَهَامَانَ وَقَارُونَ فَقَالُوا

و هامان و قارون پس گفتند

سَاحِرٌ كَذَّابٌ قَالُوا مَا جَاءَهُمْ

جادوگر است گفتند دروغ گو است پس چون بیارود ایشان

بِالْحَقِّ مِتُّ عَنْكَ قَالُوا اقْتُلُوا

ایا و معجزات را از نزد ما گفتند بکشید

أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ وَاسْتَكْبَرُوا

سران آنکسان را که ایمان آورده با او و خیزید و ایستادید

بِأَسْوَاحِهِمْ وَمَا كُنِيَ الْكَافِرِينَ

و دختران ایشان را و نبود مکر کافران

إِلَّا فِي ضَلَالٍ وَقَالَ فِرْعَوْنُ

مگر در گمراهی گفت فرعون

ذُرِّيَّتِي أَقْبَلُ مُوسَى قُلْتُعَ

مگر از پسر من تا بگویم موسی را یعنی یاری و ترس نخواهد

رَحْمَةُ اللَّهِ أَنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ

مهربانی خداوند را که من می ترسم که بداند

دِينَكُمْ أَوَاتُ بَيِّنَاتٍ فِي الْأَرْضِ

دین شما را یا که اشکالات را در روی زمین

الف

الْفَسَادُ وَقَالَ مُوسَى الْحَيُّ

تیامی وگفت موسی که من

عَلَدْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ هَذَا كَلِّ

بناه گرفتم بخداوند خویش و خداوند شما از هر

مَتَّكِبٍ لَا يَوْمُهُ يَوْمُ الْحَشَا

تکیه کننده که نه کردن روز شمار یعنی روز قیامت

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِّنْ آلِ

وگفت مردی مؤمنی که از آن

فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونِ

فرعون بود نام وی پنهان داشت بود ایمان خود را می کشید

رَجُلًا أَيْتَ يَقُولُ رَبِّيَ اللَّهُ

مردی که میگوید که خداوند است

وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ

و بیدارستی که حجتها از خداوند شما

وَأَنْتَ بَيْنَ كَاذِبًا فَخَلَبَهُ كَذِبُهُ

والی هست موسی دروغ گوینده پس برویست عقوبت تو را

وَأَنْتَ بَيْنَ صَادِقًا يُصَبِّحُكُمْ

و اگر هست موسی راست گوینده برسد شما را

بَعْضُ الَّذِي يَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ

بهمه آنچه که می کند شما را که خدای

الْأَعْلَى مَنْ هُوَ مُشْرِفٌ

راه نماید کسی را که او اسرار کند

عَذَابٍ بِمَا قَوْمٌ لَكَ أَطْلَاكَ

دروغ گوینده دروغ بسیار خودی گفت ای پادشاهی

الْيَوْمَ ظَاهِرٌ فِي الْأَرْضِ

امروز در مصر ظاهر گشت

فَمَنْ يَصْرِفُ عَنْ يَسْرِ اللَّهِ

پس بگو که نصرت کند ما را از عذاب خدای

اِنَّ جَاءَنَا قَالٌ فِرْعَوْنُ

جوت بناید ما گفت فرعون

مَا ارِيكُمْ اِلَّا مَا ارَى وَمَا اَفِيكُمْ

نه نمایم شما را از صواب جز آنکه خود را صواب بینم و راه نمایم شما را

اَلْاَسْبِيْكَ الرَّشَادِ وَقَالَ الَّذِي

مگر راه راست و گفت آنک

اَمْتُ يَا قَوْمِ اِنِّيْ اَخَافُ عَلَيْكُمْ

ایمان آورد یعنی ای گروه من که من می ترسم بر شما

مِثْلَ يَوْمِ الْاَحْزَابِ مِثْلَ

مانند روز سیاهبها و گروهان که عذاب آمد بدینان مانند

رَابِ قَوْمِ نُوْحٍ وَعَادٍ وَثُوْدٍ

عذاب قوم نوح و عادیان و ثمودیان

وَالَّذِيْنَ مِتْ بِخَدْحِهِمْ وَمَا

و انانکه از بست ایشان بودند و نیت

اللَّهُ يُدِّدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ

خدا که بخواند ستمی برای بندگان

وَيَاقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ

وای گروه من که من می ترسم بر شما

يَوْمَ النَّادِ يَوْمَ تَوَلَّوْتَ

روز قیامت که روز برگردید

مَذْرِبَتِ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ

جایی است که شما از عذاب خدا هیچ

عَاصِمٍ وَهِيَ بَصِيلُ اللَّهِ

بازدادله و هر که همراه کند خدا

فَمَالَهُ مِنْ هَادٍ وَلَقَدْ جَاءَكَ

پس نیست مراودا هادی و بدستی بیاطمینان

يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ

یوسف پیغامبر پیش از آن بچهارچند

مازلیم

فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِّمَّا جَاءَكُمْ

بِسْمِ هَلْ شَأْنِ
در کمان بودید از پنج پیاوردن

بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ

انرا تا چون بمرد
کفتید هرگز

يَتَّبِعَ اللَّهُ مَن يَْعَىٰ رَسُولًا

توهمند خدای از پیرو پیغامبر

كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ مَن يَهْوَىٰ

همچنین
گمراه کند خدای کسی را که او

مُسْرِفٌ مُّزْتَابٌ ۝ وَالزُّبُرُ

از اسراف کنندگان
شکل از تلکان باشد انانک

بِجَارِلٍ ۚ لَوْ تَفِيَّ آيَاتِ اللَّهِ

جلاک میکنند
در آیات خدای

بَغَيْرِ سُلْطَانٍ ۚ أَتَيْهِمْ كَبُرَ

نی هیچ
حجتی که بیامشان بزرگ شد این
مقادیر

مَعَنَا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الزَّيْتِ

مَعْنَم نورد خدای و نزد آنکس

آمَنُوا بِكَ بِطَبَعِ اللَّهِ

بگویند که بگویند به حق تعالی

عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ

بر هر دل کبرکننده جباری

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا هَامَانَ

وگفت فرعون ای هامان

ابْنِ لِي صَرْحًا لَعَلِّي آتِلُهُ

بنالک برای من کوشکی بلند تا شاید که برسم

الْأَسْبَابِ السَّامِيَةِ

اسباب را آسمانیها

فَأُطْلِعَ إِلَى آلِهِ مُوسَى وَإِيَّيْ

پس دیده در سوی خدای موسی و بدین

شوم یعنی برسم

لاظنه

لَا ظَنَّهُ كَانَ بِاُطْوَعِ ذَاكَ زَيْتٍ

هرانیه کان می ۲ دروغ گوی و همچنین ار است

لَفَزَعَوْتَ سَوْءَ عَمَلِهِ وَصَدَّ

برای فرعون باب کاراو و بازداشتی شد

عَنِ السَّيْلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ

از راه راست و نبود فکر فرعون

الْأَفِي تَبَابٍ وَقَالَ الْوَيْلُ

مکس در و باز نگاری و گفت انرا یعنی خیریل

أَمَتِ يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِي أَهْدِكُمْ

بما آورد ای گروه من بس روی کنید مرا تا بنمایم شمارا

سَبِيلَ الرِّشَادِ يَا قَوْمِ إِنَّمَا

راه راست ای گروه من بلکه سبی که

هَذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَابٍ

این نریلگی این جهان متاع است لوی فانی است

رشد محمد

الْآخِرَةُ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ

ان جهان او سرای باقی و قرار است

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى

هر که بد کند پاداش نکند

الْأَمَثَلُهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا

مگر مانند آن و هر که کار نیک

كَانَ ذِكْرًا فَإِنْتَبِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ

از یاد کردن او بماند و او کرم و مؤمن

فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ

پس ایشانند که در آنند بهشت

يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ

روزی داده شوند در آنجا بی شمار

وَيُؤْتَمَرُ مَا لَيْسَ آذَانُهُمْ إِلَى

و ایستاده اند چه بگویند که میخوانند شمار بسوی

النَّجَاةِ

النَّجَاةِ وَتَدْعُونِي إِلَى النَّارِ

رتکاری و میخوانند مرا سوی آتش دوزخ

تَدْعُونِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأَشْرَكَ

میخوانند مرا تا کافر شوم بخدا و اینا را کبیر

بِهِ مَا لَيْتَ لِي بِهِ عِلْمٌ

بدو آنچه نیست مرا بدو دانستی

وَأَنَا أَدْعُوكُمُ إِلَى الْعَزِيزِ

و منم و میخوانم شما را سوی ابرهمنده

الْغَفَّارِ لَا جَرَمَ أَنَا تَدْعُونِي

امیرنده حقانکه بدستی که میخوانند مرا

إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا

بدوستی وی نیست در این جهان

وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنَا مَرْدُنَا

و نه در آخرت جهان و هرینه بازگشت ما

إِلَى اللَّهِ وَأَتَّ الْمُسْرِفِينَ

مروج خدایت و درستی که اسراف کنندگان

هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ فَسَدِّكُوا

ایشانند باستاندگان اندر دوزخ بسزور باشند که باند

مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفُوضُ أَمْرِي

لیخ میگویم من و شما را و باز گذاشته ام کار خود را

إِلَى اللَّهِ أَتَّ اللَّهُ بِصِيرٍ

بسوی خدای که خدای بیناست

بِالْعِبَادِ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَ سَيَأْتِي

بندگان خود پس کاهلاست خدای تعالی از آنکه

مَأْمُورًا وَ حَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ

لیخ سگالش کرد و فرود آمد بال فرعون

سُوءَ الْعَذَابِ النَّارِ يُعْرَضُونَ

سختی عذاب آتش عرض میکنند

علیها

عَلَيْهَا غَدَاً وَعَشِيّاً وَبَیَوْمَ

برجای این ال بهشت و شبانگاه و این دنیا و روز
و فرعون و یامراد و دلیلت که عذاب است

تَقُومُ السَّاعَةُ ادْخُلُوا آلَ

خواستن قیامت گویند ایشانرا ای پسران

فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ

فرعون یسحختن عقوبت

وَإِنَّ تَحَاजُّوتَ فِي النَّارِ

جهنم در آنجا فرعون و کافران در آتش دروغ

فَيَقُولُ الضَّعْفَاءُ لِلَّذِينَ

بس بگویند ضعیفان و زیر دستگان مرا تا آنرا که

اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا

کبر و گردن کسی بدستی که ما بودیم مرسلان و زیر دستار ایشان

فَهَلْ أَنْتُمْ مُخْنَوْنَ عَنَّا

بس هیچ توانید شما برداشتن از ما

نَصِيحًا مَّتِ النَّارُ قَالَ الَّذِينَ

همه از عذاب آتش گویند انانک

اَسْتَكْبَرُوا اِنَّا كُلُّ فِتْمَةٍ

متکبران و مغروران که ما همه در آتش ماند ایم

اِنَّ اللَّهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ

که خدای عزوجل بدستی حکم کرده میان

الْعِبَادِ وَقَالَ الَّذِينَ فِي

بندهگان خود و گویند انانک

النَّارِ لِحَزَنَةٍ جَاهَنَّمَ اِذْعَوْا

اتشاند مومنان و خازنان دوزخ را بخوانید

رَبَّكُمْ يَخْفَفُ عَنَّا يَوْمًا مَّتِ

خداوند خود را تاسیف کند لزما روزی از

الْعَذَابِ قَالُوا اَوَلَمْ تَكُ

عذاب گویند نه بود که

تائیدکم

تَاتِيكُمْ رُسُلَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ

املنك بر شما بیغامبران شما بحجتها

قَالُوا بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا وَمَا

گویند گویند آری گویند بخوانید و نیست

دُعَاءُ الْكَافِرِينَ الْآفِي

خواندن کافران مکر در

ضَلَالٍ إِنَّا لَنَنصِرُ رُسُلَنَا

گمراهی بدستی که یاری کنیم بیغامبران خود

وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ

وآنان که ایمان آوردند در زندگانی

الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ

این جهان روز قیامت که بپایه خیزند کواهان

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَالِمُهُمْ

روزی که سود نکند ستمکارانرا علامت خواستن ایشان

وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ

و مر اینها نداشت لعنت یعنی نوبت از رحمت بخداست و بر ایشان است بدی

الدَّارِ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى

سراسر روح و بدستی که بر او است موسی را

الْهُدَىٰ وَأَوْثَقْنَا بِهٖ إِسْرَآئِيلَ

هدایت و هدایت اسم جامع است بر هر چه در دنیا محتاج است و میراث آوردن فرزندان

الْكِتَابِ هُدًى وَذِكْرٍ

کتاب تائید کار کند راهنما شد و نسیان

لِأُولَى الْأَلْبَابِ فَاصْبِرْ

مؤداوندان خرد هار پس صبر کن ای محمد

إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَسْتَخْفِرْ

بدستی که وعده خدا حق است و از سر خواه

لِإِنِّيكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ

مرکانه خود را و تسبیح کنی بسماس خداوند خود را

أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ

بزرگتر از آفرینش مردمانست

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

ولیکن بسیاری مردمان نمی دانند

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ

و نیست برابر کور و بینا

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

و آنانکه ایمان آوردند و کارهای نیکمند

وَلَا اِطْمَئِنَّ قُلُوبُهَا مَا يَشَأُ كُرُوتُ

و نه گناه کارانند که بند گیرند

إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَا رَيْبَ

درستی روز قیامت هرگز اشتباه نیست هیچ شک

فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

در آن ولیکن بسیاری مردمان

لَا يُؤْمِنُونَ وَقَالَ رَبُّكُمْ

نہی کروند گفت خداوند

الْأَعْوَابِ اسْتَجِبْ لَكُمْ طَات

مخوابد شما بنوحید و توبہ تا پیام منم موشمارا بدستی

الذِّنِّ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي

انانک کبر کردند از بندگی من

سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ

روز در آیند بدو تری خوارات

اللَّهُ الذِّعْبُ جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ

خوابی آنک بکر بوابہ نما شب

لَتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ط

تا قدر اکبرید روز و روز بیا فرید بیدار و روشن

إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى

بدستی که خدای خداوند فضل است بر

النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

مردمان ولیکن بسیار مردمان

لَا يَشْكُرُونَ ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ

سیاس را در نیکی کنند این خداوندی که خداوند است

خَالِقَ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا

افزیننده هر چیزی نیست خدای مگر

هُوَ فَإِنْ تَوَفَّكُم مِّثْلَ

او پس اگر شما را چون

يُؤْتِيهِمُ الزَّيْتَ كَانُوا بِآيَاتِ

که در انبیا میدهد آنانکه بودند که بایات

اللَّهِ يَتَخَذُونَ اللَّهَ

خدای را میگیرند خدا را

جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا

که بکردار شما زمین قرارگاه

وَالسَّمَاءَ بَنَاءً وَصَوْرَكُمْ فَاحْسَنَ

واسمان سقف شما و صورت کرد شمارا پس نیکوتر

صَوْرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ

صورت کرد شمارا و روزی دادتان از پاکیزهها

ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ

این خدای خداوند شما پس بزرگوار است

اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ هُوَ

خدای جهانهاست خداوند اوست

الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ

زنده که نیست الهی مگر او پس بخوانید

مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ

باخلاص مراوردن دین سپاس

اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ قُلْ

مراورد از خداوند جهانیات بگوی خد

تَرْغُوتَ

تَرْغُوتَ

إِنِّي نَهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ

که من بازداشتنه سلام که بیستم انانرا که

مِنْ دُرُوتِ اللَّهِ مَا جَاءَنِي

از جز خدای جون بیامد مرا

الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأَمْرٌ

بیانها از خداوند من و امری

أَنْ أَسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

که اگر من تسلیم کنم برای پروردگار جهانیان را

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تَرَابٍ

اوست که خدایند که بیافریند شما را از خاک

ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ

پس از آب منی پس از خون سینه

ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلاً ثُمَّ لِيَبْلُغُوا

پس بیرون آوردن آنها را کودکی پس زمان دهان

بوسیله

است که

أَشْرَكْتُمْ ثُمَّ لَنْتَكُونُوا شَيْئًا

بیان و جهل سلاخی بس تابوسید به میری

وَمِنْكُمْ مَنْ يَتُوفِي

و از شما کیست که میرواند او را

قَبْلَ وَلْتَبْلَغُوا أَجْلاً مُّسَمًّى

بلوغ یا پیش از آنکه نام برده

وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ هُوَ

و تا باشد که بی افتید اوست

الَّذِي يَخِيبُ وَيُمِيتُ

آن خدای که میزند و میمیراند

فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ

بس چون حکم کرد بود کار بی بس بگوید

لَهُ كُنْتَ فَيَكُونُ أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ

مرا که باشد بس باشد اندی می یا محمد موی

ع

الَّذِينَ يَجْلَلُونَ فِي آيَاتِ

انانك مجادله میکنند در آیات

اللَّهِ آيٍ يَصْرِفُونَ

خدایه از کجا گردانیده شوند

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ

انکسانک دروغ نازل داشتند بکتاب

وَمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلًا فَسَوْفَ

وبدلج بفرستادیم ما بدو پیغامبران فرستادیم پس زود بپایان

يَعْلَمُونَ إِذْ أَلْغَاكَ فِي

بلانند جوت عالمها نهند

أَغْنَاهُمْ وَالسَّالِيلُ يُسْحَبُونَ

گردنهای ایشان و سلسلهها میکشند

فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ

در آب بغایت گرم پس در آتش درخت

یسحرون

يَسْجُرُونَ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ إِنَّمَا

بعثد از نند شان بس كويند مرايشانرا كجا انداختند

كُنْتُمْ تَشْرِكُونَ هُنَّ كُفُونَ

بوديد شما كه ايناز گرفتيد شان از جنه

اللَّهُ ط قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ

خالق كفتند كه شدت لزما بلك

لَمْ تَكُنْ تَدْعُوهُمْ قَبْلَ شَيْءٍ ط

نه بودندم كه ميخواندندم ميشنايدست بخدايي كنند

كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ

همچنين كه راه كند خداي كافرينرا

ذَلِكَ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ

ايت بدايج بوديد شادي ميكرديد

فِي الْأَرْضِ يُغَيِّرُ الْحَقِ

در زمين بنا حق

وَمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ

و بلایج بودید که لبریی آوردید
أَدْخِلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا

در اینها در ایستاده بودید
فِيهَا فِي بُيُوتٍ مَثْوًى مُتَكِبِينَ

اندر آنجا ایستاده بودید جای بازگشتن در آنجا متکبران
فَاضْبِرَاتٍ وَعَدَ اللَّهُ حَقَّ

بسی صبر کند که وعده خدای حق است
فَأَمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي

بسی را بیناییم ترا بهر چه
نَعْلَمُ أَوْ نَتُوفِئَكَ فَأَلَيْنَا

و عده کرده ایم ایشانرا یا تمیز کنیم ترا
تَرْجِعُونَ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا

باز گردانید و بدیستی که فرستادیم پیغمبران

وَاسْتَخْفِرُوا ط وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ

وامرزشو خواهد ارد وويل دوزخ مردم كاز است

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ

انان آله مبلعند زكوة

وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

وايشان بدان جهات ايشان كافرانند

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

بدستني انانل بگويانند و بگويانند

الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ

نبيكها موايشانراست مزد غير

مَمْنُونٍ قُلْ أَيْنَكُمْ تَلْقَوْنَ

منت و نقصان بگويي محمد ايشانرا شما تا كافر مي شوييد

بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي

بدان خدايي كه افريد زمين در

الثلث

يَوْمَئِذٍ وَنَجَعَلُوهَا لَكَ آيَةً

در روزی و دیگرند
مراد از این
چیز آنست که

ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَجَعَلْ

ان خلقت جهانهاست و بگرد

فِيهَا رَاسٍ مِنْ فَوْقَهَا

در از زمین که همانا بر قرار اند از

وَبَارَكْ فِيهَا وَقَدَّرْ فِيهَا أَقْوَامًا

و برکت کرد در آن انداز کرد در قوتها اهل آن

فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِلنَّاسِ لَيْتٌ

در چهار روز یعنی است من مردمند کائنات

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ

پس ابتدا کرد افروخت آسمانها و آن

دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ

دود بود پس گفت مرا آسمانها و زمین را

اَتَيْنَا طُوعًا اَوْ كَرْهًا قَالَتَا

برایمید خواهند بطوع یا خواهد یک گفتند

اَتَيْنَا طَائِعِينَ فَقَضَيْتُ

المتهم تخرش متهمی بس تمام کرد افرینش

سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ

هفت طیق آسمان در در دور

وَاَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ اَمْرًا

و ارام کرد در هوا با اهل هر آسمانی باج خواست

وَرَبَّنَا السَّمَاءُ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ

و بیاراستیم آسمان نور دیگر را بستاناکان

وَحَفِظْنَا ذَٰلِكَ تَقْدِيرَ الْعَزِيزِ

و نگاه داشتیم نگاهدار این اندازه کردت خداوند از

الْعَلَمِ فَاَتَّاعَرَضُوا فَعَلَّ

دانا است که با او منار بر آرد روی کرد اندک بس یکرایند
عقود قانع کنی را نیست

أَنَّا نَكُفِّرُ صَاعِقَةً مِّثْلَ صَاعِقَةٍ

بیم کردیم شما را بجزای مهلک همچون عذاب

عَادٍ وَثَمُودَ إِذْ جَاءَتْهُمْ

عادیات و ثمودیات چون بیامدند پدایشان

الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ

پیغامبران از پیش ایشان

وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا

و از پس ایشان گفتند که مپسندید

إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا

مگر خدا را گفتند اگرخواستی خداوند ما

لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَأَمَّا هُمَا أَرْسَلَتْ

فرشته فرستاد و ایشان را بدین فرستاد

بِهِ كَافِرُونَ فَأَمَّا عَادُ

بد کافرانیم پس اما قوم عذر

فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ

بسر تکبر کردند در زمین بنا

الْحَقِّ وَقَالُوا هُمُ أَشَدُّ مِنَّا

حق و گفتند کیست سخت تر از ما

قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي

بقوت آن نمی دانند و نمی بینند که خدای از خدا نیست که

خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً

اوست ایشان را و است سخت تر از ایشان بقوت

وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَحْحَدُونَ

و بودند با آیات ما که منکر می شدند

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ رِيحًا صَرْصَرًا

بسر فرستادیم بر ایشان بادی سخت و کجایر و سیدیه

فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لَنَنْزِقَهُمْ

در روزها بی تمیز تا بحسابانیم شان

عَذَابُ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ

عمود خوار کنند زنگاری

الدُّنْيَا وَالْعَذَابُ الْآخِرَةُ

این جهان و هر چه عذاب است

آخِرِي وَهُمْ لَا يُنْصَرِفُونَ

خوار کنند و ایشان نه نصرت کرد بشوند

فَأَمَّا أَشْمُودَ فَهَكَذَا هُمْ فَاسْتَجِبُوا

و اما قوم شوم بس هکذا ایشان است

الْعَمَى عَلَى الْهَدْيِ فَأَخَذَتْهُمْ

کورگی را بر راه راست پس گرفت شان

صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُوتِ

عذاب هلا کنند و خوار کنند

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ وَنَجَّيْنَا

بدین بودند که میکردند و برهانیدم

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

انانرا که ایمان دارند و می‌ترسیدند

وَيَوْمَ نَخْشِرُ أَغْلَاءَ اللَّهِ إِلَى

و روز قیامت گرد آورده شوند دشمنان خدای سرب

النَّارِ فَهُمْ يَوْمَ يُوزَعُونَ مَحْتًا

اترود و در آتش برایشان باز دارند همه در سوز

إِذَا مَا جَاءَتْهُمَا شَهَادَةٌ عَلَيْهِمْ

جوت بیاورد انرا گواهی دهد برایشان

سَمْعَهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ

شنوایی ایشان و بینایی ایشان و پوستها ایشان

هُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

ایشان ببلند می‌کردند

وَقَالُوا الْحُلُودُ هِيَ كُنْهَ شَهَادَتِهِمْ

گویند مرقعها و خورده چرا گواهی دادند

عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقْنَا اللَّهَ

بر ما گویند کویا کرد ایند ما را خدایه

الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ

آنک کویا کرد هر چیزه و او

خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ

میافزید شمارا نخست بار زسوی او

تَرْجِعُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَشْتَرُونَ

باز گردانند شمارا و نه بودید شما که توانستید که گناه خود را بپوشید یا بخرید از انان

أَنْتَ يَشْهَدُ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ

که گواهی دادند بر شما امرونها گوشها شما

وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ

و نه چشمها، شما و نه وجها، شما

وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ

ولیکن گمان بردید که خدایه نداند

کینز

كثيراً مما تعلّوا وتذكروا

بسیار یاد از آنچه میگردید و این

ظنكم الذي ظننتم به يوم

کمان شما آنکه کمان بی درید بخداوند خویش

از دیکر فاصبتهم من الخاسر

هلاک کرد شمارا بر یا ملامت کردید یعنی شکست از زیان کاران

فان يصيروا فالنار متوج

بر آتش صیر کنند بر آتش جایگاهت

لهم وات يستغيثوا فما هم

مرايشانرا و آله عز خواهند بر نیستند ایشانرا

ممت المغتبتين وقضنا لهم

از عذاب بدرفتگان و هم برگردانیم مرايشانرا

قوتاً ويؤا لهم ما بين

توینان شیطان تا میان ایشانرا آنچه میباش

أَيُّكُمْ وَمَا خَلَقَهُمْ وَحَقَّ

ایشان است و آنچه بر ایشانست و واجب شد

عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمْرِ قُلُوبِهِمْ

بر ایشان گفتار از عذاب در کوهها گذشت بدستی که بداشتند

مَتَّ قُلُوبَهُمْ مَّتَّ الْجَنَّةِ وَالْإِنسِ

بیش از ایشان از بهشت و آدمیان

إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ وَقَالَ

بدستی که ایشان بودند زیانکاران و گفتند

الذِّينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا

انانک کافر شدند مشنوبید

إِهْدِ الْقُرَّاتِ وَالْغَوَّافِينَ

مراست قرائدا و سخن لغو بیفکنید غلاف

لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ فَلَمَّا نَفَقَ

نمایا شد که عذاب مشنوبید بر هر آنکه نجس است

الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا

انانرا که کافر شدند عقوبت سخت

وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْوَابَ الَّذِي كَانُوا

و هر چه بآداش کنیم نشات به بدترین کارها آنک بودند

يَحْمِلُونَ ذُلًّا جَزَاءُ عَدَاءِ

میکردند ط اینست بآداش دشمنان

اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَابُّ

خواب اندر دوش مرا ایشانرا دراز سوزی

الْخَلْقِ جَزَاءُ بَمَا كَانُوا

جاودانی بآداش را بدین بودند

بِآيَاتِنَا يَحْمِلُونَ ذُلًّا وَقَالَ

که بآیات ما منکر میشوند و گفتند

الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا إِنَّنا لَنَرُكَ

انانرا کافر شدند ای خداوند ما می بینیم

أَضَلَّانَا مِنَ الْحَيِّ وَالْأَنبِ

که گمراه کردند ما را از برایت یعنی ای یحیی و آدمیان

بَنَعَاهَا فَمَنْ أَقْدَامُنَا لِيَكُونُوا

تا بکنیم شان هر دو را زیرا که با شما خویشی نایاب شدند هر دو

مِنَ الْأَسْقَلِيَّتِ إِنَّكَ الذِّنْبُ

از درود نزاران بدستی انا کی

قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا

گفتند خدایان ما الله است پس مستقیم بودند و ایستادند

يَتَّبِعُونَ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ

فرشتگان بر ایشان است و از اسما و فرشتگان وقت ملاک و در

أَنْ لَا تَتَفَرَّقُوا وَلَا تَحْزَنُوا

که متوسل و اندوه نگیرید

وَابْشُرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ

و مشاورت مر شما را بهشت اهل بودید که

نور و در

تَوَعَّدْتُمْ أَنْتُمْ أَولِيَاءَهُمْ

وعد کرده شدید مائیم دوستان شما

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي

در زندگانی این جهان و در آن

الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُ

جهان و شما را است در آن که بخواهید آنچه از او بخواهید

أَنفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ

تنها و شما و شما را است در آن که بخواهید آنچه از او بخواهید

نَزَّلْنَا مِنْ عَقُورِ الْجِبَالِ

نازل است عقی از خداوند از منتهای کوهستانها و بستانها

أَمْحَسَّ قَوْلًا مِّنْ دَعَائِهِمْ

اینکه محسوس است از کلامی که از سوی خود خوانده و خوار کردند

إِلَى اللَّهِ وَعَمَلٌ صَالِحًا

سوی رحمت خداوند و میکنند کردار نیک

وَقَالَ إِنِّي مِتُّ اُطْسِلِمِيَّتْ

و بگویند که من از مسلمانانم

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ

و نیست برابر نیکی و نه بدی

إِذْ فَعَّ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

بدرستی و جفاکاری آنست که بدتر است

فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ

بسجوت آنک میان تو و میان او

عِلَاقَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ

دشمنایی است چنانچه که او قریب و دوست است

وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا

و توفیق داده نشوند الا از آنکه صبر کنند

وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ هُمْ عَظِيمُ

و توفیق داده نه شوند الا از آنکه بزرگ و عظیم هستند

وَمَا يَنْزَعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ

وَأَكْر بَرَسَدَتَا از دبو

تَنْزَعُ قُلُوبَهُ بِاللَّهِ أَنَّهُ هُوَ

وَسَنُوسَه بَس بَار دَاسْت بخداي که او اوست

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَمِنْ آيَاتِهِ

شَنُوا دانا واز ايات

اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالشَّمْسِ

وَالْقَمَرِ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ

وَأَفْطَابِ رُوزِ شَبِ

وَأَفْطَابِ سَجْدَه مَكْنِيَه

وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ

وَنَه مَوَاهِدَا وَسَجْدَه كَنِيَه مَخْلَابَا

الَّذِي خَلَقَهُمْ إِنْ كُنْتُمْ

آيَاتُ تَعْبُدُونَ فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا

اولا مي پرستيد بس آن تكبر كنند اين كافران

فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ

بس انانك نزديك خداوند تو تسبيح ميكنند

لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ

مراولا بشب وروز وانشاء

لَا يَسْأَلُونَ عَنْ آيَاتِهِ

مراحت و سبوت بخت از تسبيح وايت اوست

أَنْتَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً

كه تو مي بيني زمين را راميده

فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ

بس چون فرو فرستاديم بران آب

أَفْتَرَّتْ وَرَبَّتْ وَإِنَّ الَّذِي

بمچيد و بيا ما سرجون دانه هارنه انك بخواند است بخشت دانه بشكلاوز

احياءها

مَنْ قَبْلَكَ ^ط اِنَّ رَبَّكَ لَذُو

بیش از تو هاینه خلاوند تو موصوف

مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ ^{امست} اَلِيْمٍ

بامزش و خداوند عتوبتی در دلی

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا ^ط اَعْجَمِيًّا

ولکر کردی مابین قرآن بلقظی جز عربی نامفهوم و ناصحیح

لَقَالُوا لَوْلَا فَضْلُ ^ط اِيَّاهُ

هاینه عرب کفیی جرانه پیدا کردند و نه فرستادند ایام این ذکر و بلقظی عربی عظیم تا فهم

اَعْجَمِيٍّ وَعَرَبِيٌّ ^ط قُلْ هُوَ

و میگویند و رسول عربی بگوید محمد این ذکر

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا هٰذَا ^ط وَشِفَاءُ

مرا بیمار که بگویند راه نمایست و شفا مومنان است

وَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ^ط فِيْ

و انانکر نمگویند

اَزَانَهُمْ وَقَرُّهُوَ عَلَيْهِمْ

کوتهاء ایشان کرانی و کریمت و اوست برایشان

عَمَّ ط اُولَئِكَ يَنَارُ فُتْ مِنْ

کوی ایشاند که نند آله میشتند از

مَكَاتٍ بَعِيدٍ وَلَقَدْ آتَيْنَا

جایگامی دور ویدرستی که بلادیم

مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ

موسیٰ توریث بس مختلف شدند قوم

فِيهِ ط وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ

دروی و آله وعله است سابق شك

مِنْ رَّبِّكَ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ وَانْهَرُ

از خداوند توای قضاکرده شك میان ویدرستی که ایشان ایشان

لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٌ

هرینه در کمانی اند از قرآن شکای با تمامست

من

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ

هر که بکند کردار نیک بس او راست نفع است

وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا

و هر که بد کند بپوشیده است و نیست

رَبُّكَ بِظُلَمٍ لِّلْعَبِيدِ

خداوند تو است کار بر بندگان

ع

وقه کرد لیکن کلام مجید و روان جمیع اینها

لما یرید بایست حق را که بگوید از رحمت پروردگار

اضعف عباد الله مدبر و محسن لهم کرم الله صراطه المتخاطب

المخضر العواکد مصور الملک مقصود مملک لیسوا عا

وزاد بر کلام عا که حضرت شاه باهر و مدبر و عید الغنی کرم الله

للمخاطب مقصود الملک مقصود مملک طور مدبر و عید خلفا

صلواتها تا کافراهل السلام بخوانند و واقور بدعا امان
و سرخوئی بود و چنان یارزند و قنای صحیح شرعی تا همه کسی
بسیج تا دلمی لذت باد و ملا شرعی مکتب خود سازد و ندزد و دروغ
نکنند و نه بخشایند و نه فریبند و بدل نکنند و نه که نرسد از حد تجاوز
کنند خصم او صاحب کلام مکتب العالم بائد بحکم قول تعالی
فمن یبدل له یعاد فاسمه فانما اسم الله علی الذین یبدلون
ان یدع سمع علیهم اگر جزئی یاد در حق فوتمشون مولا انا
مسعود خردمند و در قلعه سپهر را خیر گشتار تا تو بسایند
تمام گردانند الرابع در شهر المبارک رضوان محمد رحمت
برمان و سعادت